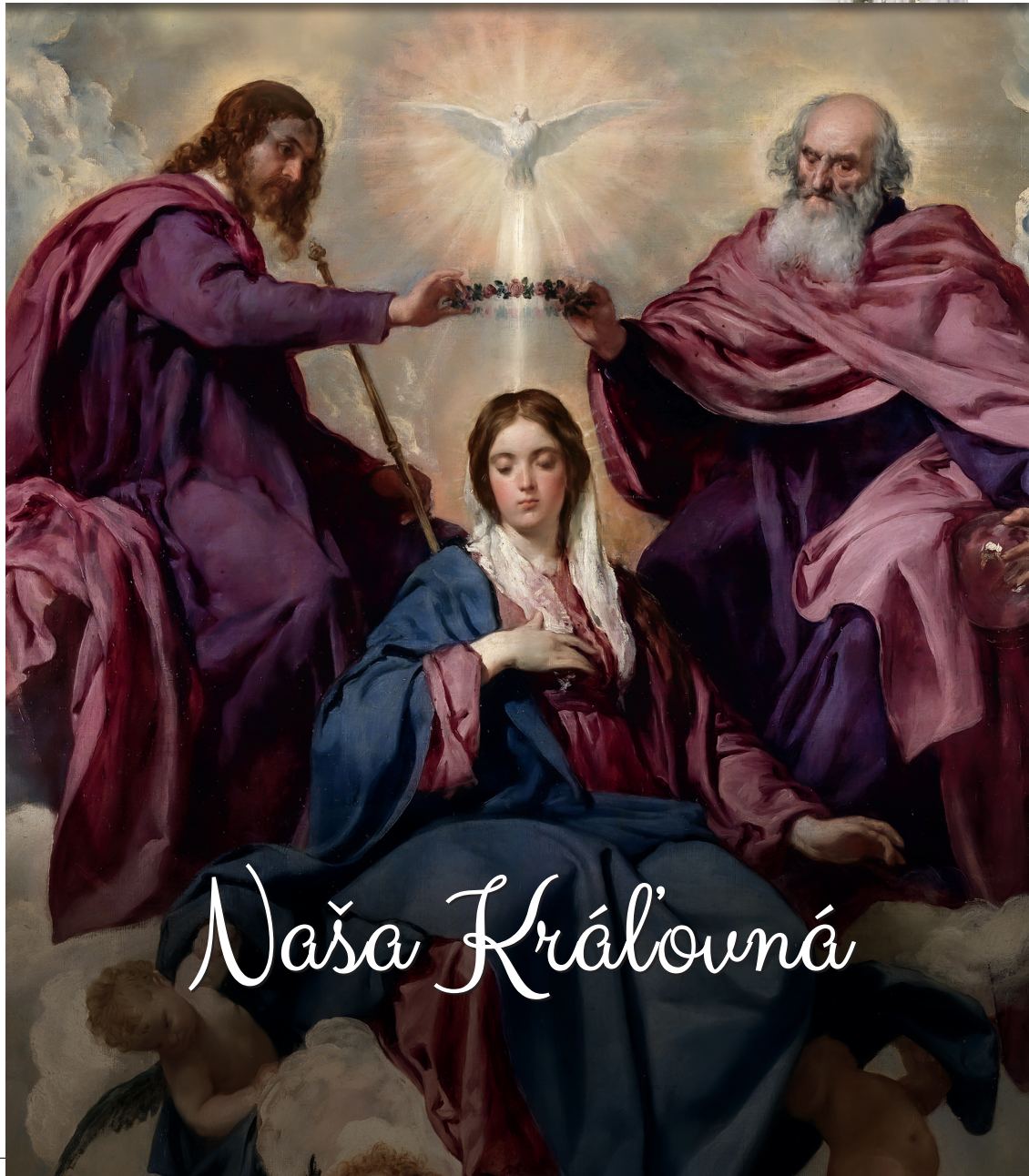

ISSN 2585-9552

SPOJENECTVO S MÁRIOU

Číslo 16 august 2021 IV. ročník

Naša Kráľovná

Drahí priatelia,

Dostáva sa Vám do rúk ďalšie číslo časopisu Spojenectvo s Máriou. Toto číslo je venované Panne Márii, Matke nášho Pána Ježiša Krista a chceli by sme upozorniť na skutočnosť, že v dnešných dňoch nesmieme ochabovať v modlitbe k Panne Márii, Matke Ježiša Krista a Kráľovnej anjelov, ktorá rozšliapala hlavu diabľovi a neustále sa za nás modlí a oroduje. V auguste a septembri si pripomíname niekoľko sviatkov Panny Márie, pri slávení ktorých takisto môžeme získať aj plnomocné odpustky.

Dňa 15. augusta slávime sviatok Nanebovzatia Panny Márie, ktorý je najstarším mariánskym sviatkom v Cirkvi a slávi sa už od 5. storočia. Pápež Pius XII. v roku 1950 vyhlásil dogmu o Nanebovzatí Panny Márie s telom i dušou do Neba.

Mariánsky dôležitý sviatky spadajú na mesiac september:

8. septembra si pripomíname sviatok Narodenia Panny Márie, ktorý sa slávi takisto od 5. storočia; 12. septembra slávime sviatok Mena Panny Márie, tento sviatok zaviedli v 16. storočí v Španielsku a pápež Innocent XI. v roku 1683 ustanovil tento sviatok ako výraz vďaky za víťazstvo nad osmanskými Turkami pri Viedni.

Nuž a 15. septembra si celé Slovensko pripomína slávnosť Sedembolestnej Panny Márie, Patrónky Slovenska. Panna Mária niekoľkokrát v histórii pomohla slovenskému národu v ťažkých historických okamihoch, myslíme preto na ňu v modlitbách a oslávme plnohodnotne jej sviatok, ktorý pred nami minimálne tisícročie slávil aj naši katolícki predkovia.

Drahí priatelia, prijmite prosím od celej redakcie Spojenectva s Máriou naše čo najsrdečnejšie želanie prežitia zvyšku leta v Božej blízkosti a láske. Modlíme sa za Vás, aj za Vašich blízkych. Nech v nás všetkých Archanjel Michal a úcta k Panne Márii zapáli kresťanskú horlivosť a duchovnú silu, aby sme obstáli vo vernosti nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi nielen v najbližších dňoch, ale aj po zvyšok našich dní tu na Zemi.

V Ježišovi a Márii

Branislav Kvasnovský
šéfredaktor

OBSAH

Hlavná téma

Panna Mária – žena a bojovníčka	4
Sedem faktov, ktoré by mal katolík vedieť o Nanebovzatí Panny Márie	10
Sviatok Navštívenia Panny Márie	13
S Pannou Máriou proti herézam!	15

Slovo kňaza

Sloboda kresťana nie je svojvôľou	19
---	----

Pokladnica viery	22
-----------------------------------	-----------

Ruženec - záchrana pre svet

Prostredníctvom modlitby človek dostáva od Boha všetko, o čo prosí	24
--	----

Fatimský apoštolát:

Mária je tiež moja Matka.	26
-----------------------------------	----

Listy od priateľov	28
-------------------------------------	-----------

Prečo Matka Božia plače?	30
---	-----------

Mariánske strany:

Kláštor pod Znievom	32
-------------------------------	----

Obálka

Diego Velázquez
Koronovácia Panny Márie

Panna Mária – žena a bojovníčka

Pokiaľ sa bližšie venujeme postave Panny Márie, vidíme nielen bohatstvo prameňov, ktoré sa pred našimi zrakmi otvárajú, ale tiež stále väčšie a väčšie prehlbovanie náuky o Matke Božej, ktorú Cirkev veriacim predkladá...» **str. 4**

Sedem faktov, ktoré by mal katolík vedieť o Nanebovzatí Panny Márie

Dogma o Nanebovzatí Panny Márie bola prijatá až v 20. storočí, čo môže vyvolať množstvo nedorozumení. Preto by mal veriaci katolík poznať odpovede na najčastejšie...» **str. 10**

Sloboda kresťana nie je svojvôľou

V dnešnej modlitbe dňa sme, drahí bratia a sestry, prosili Pána Boha o osvetlenie nášho rozumu a posilnenie našej vôle. Kňaz sa modlil: „Láskavý Bože (...) osvećuj náš,... » **str. 19**

SPOJENECTVO S MÁRIOU

ŠÉFREDAKTOR

Branislav Krasnovský

ČLENOVIA REDAKCIE

Branislav Michalka, Mikuláš Hučko, Matej Gavlák, Milan Paulus

GRAFIKA

Martin Matušák

VYDAVATEĽ A DISTRIBÚTOR

Nadácia Slovakia Christiana

IČO: 50468332

ADRESA REDAKCIE

Palackého 4, 811 02 Bratislava
tel.: 02 / 222 000 63 (po-pia 8.30-16.00 hod.)
e-mail: redakcia@spojenectvosmariou.sk
webová stránka: www.slovakiachristiana.sk

Náklad: 18 100 kusov

Registrácia na Ministerstve kultúry SR pod číslom 5682/18

ISSN: 2585-9552

Vychádza dvojmesačne. 4/2021 Nepredajné.

PANNA MÁRIA – ŽENA A BOJOVNÍČKA

Pokiaľ sa bližšie venujeme postave Panny Márie, vidíme nielen bohatstvo prameňov, ktoré sa pred našimi zrakmi otvárajú, ale tiež stále väčšie a väčšie prehlbovanie náuky o Matke Božej, ktorú Cirkev veriacim predkladá.

Zatiaľ čo vieroučné otázky týkajúce sa Pána Ježiša boli vyriešené už prvými šiestimi všeobecnými koncilmi, tak náukové vyjasnenia ohľadne Panny Márie boli završené až v 19. a 20. storočí (tzn. vyhlásenie dogiem o Nepoškvrnenom počatí a Nanebovzatí), a môžeme dokonca povedať, že tieto snahy trvajú až do súčasnosti (napr. čo sa týka titulu Spoluvykupiteľky a Prostrednice všetkých milostí).

Je tu však ešte jedna, nie nepodstatná stránka Panny Márie, ktorá hrá dôležitú úlohu hlavne v dnešnej dobe. V záplave feminizmu môže Matka Božia ako ideál a vzor ženských cností pomôcť prekonať feministické výmysly a sklony, ktoré často bývajú aj podvedomé.

Preto chcem v tomto článku hovoriť o Najsvätejšej Panne ako „Pani“. Prečo „pani“? Pretože „pani“ je z mnohých dôvodov považovaná za vzor toho, čím by v prirodzenej rovine mali byť všetky ženy. Rovnako ako je mužským ideálom „pán“, či už vo svojej domácnosti (pán domu), alebo povoláním, tak vznešený ideál „pani“ zahŕňa zároveň rolu „gazdinej“ domu svojho muža, aj vernej družky toho, kto vyraža do boja.

MÁRIA AKO PANI

Toto ponímanie v súvislosti s Matkou Božou vyvoláva samo o sebe dva „spory“: jeden etymologický a druhý exegetický. Etymologická otázka sa týka významu mena „Mária“, ktoré pochádza z hebrejského „Miriam“, čo bolo menom Mojžišovej sestry (tým vznikajú aj dohady, či nie je náhodou egyptského pôvodu), niekoľko žien v Novom zákone a, samozrejme, tiež Matky Božej. Obdobou tohto mena je sýrske a aramejské „Marjam“. Rovnaké meno sa objavuje vo Vulgáte, a to ako v Starom, tak i v Novom zákone, ako „Maria“.

Problémy s výkladom zmieneného mena spočívajú v tom, že existuje až 70 jeho možných významov.

Aj keď sa pripúšťa oprávnenosť všetkých, tak niektoré z nich sú viac pravdepodobné ako iné. Význam, ktorý predpokladá sv. Hieronym, teda *stella maris* (hviezda morská), nie je podľa posledných vedeckých zistení uprednostňovaný. Tie sa skôr prikláňajú na stranu sv. Petra Chryzológa a sv. Jána z Damasku, ktorí zhodne so sýrskym významom slova považujú za správny výklad „pani“, ako náprotivku „pána“ či „hospodára“.

Tento význam sa zdá ešte pravdepodobnejší, ak zväžeme, že sa aj niektoré ďalšie výklady rôznych učencov prikláňajú k poňatiu, ktoré slovo „pani“ navodzujú, napr. „mocná“ alebo „vládnica“, „vznešená“, „vládna“ či „okúzľujúca“. Z ostatných prekladov sú najviac prijímané „kyprá“ či „dobře živěná“. Dá sa predstaviť, že pre ľudí na Blízkom východe boli slová „dobře živěná“ výrazom krásy a telesnej dokonalosti. „Maria“ teda znamená krásu a dokonalosť pravej „pani“.

NOVÁ EVA

Tak ako najsvätejšie meno Panny Márie naznačuje, prečo je skutočne požehnaná medzi všetkými ženami, tak aj rola Matky Božej ako novej Evy, ženy poslušnosti a podriadenosti, opaku Evinej vzbury a svojvôle, ukazuje spôsob, ktorým Panna Mária ako žena v najdokonalejšom stupni plná ženských cností rozdrvila hlavu hada. Zatiaľ čo bola Eva satanom zvedená kvôli svojej nestálosti a nezdravému zaujatiu zmyslovým vnímaním (tzn. príťažlivosťou plodu zo stromu poznania), tak najsvätejšia Panna Mária premohla dávneho pookušiteľa Evy prostým prijatím všetkého, čo jej Boh nadelil a čo chcel skrze ňu dosiahnuť.

Po tom, čo ľudstvo stratilo milosť následkom Evinej dobyvačnej snahy ovládnuť chytráctvom mužovu vôľu, vracia sa dobrovoľnou podrobenosťou ženy na cestu milosti.

Cirkevní Otcovia a učители potvrdzujú, že žena má skôr víťaziť poslušným prijímaním vôle niekoho iného než vnucovaním svojej vlastnej vôle, a hovorí v tejto súvislosti o Panne Márii ako o novej Eve. Učenie o Panne

Márii ako Eve „naruby“ môžeme nájsť v piesni *Ave maris stella*:

*Prijmúc ono „Ave“,
čo ti anjel spieva,
vráť nám milosť a zmeň
v opak meno Eva.*

Tú istú myšlienku vidíme aj v bulle pápeža Pia IX. *Ineffabilis Deus*, ktorou vyhlásil dogmu o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie. Sv. Irenej vyjadril všeobecnú mienku Otcov slovami: „*Uzol, vzniknutý neposlušnosťou Evy, bol rozviazaný poslušnosťou Márie, čo zauzlila panna Eva neverou, to rozuzlila Panna Mária vierou.*“ Panna Mária teda iba svojím samotným bytím a prijatím Božej vôle premohla zvodcu Evy.

Ak hovoríme o Panne Márii ako o pokornej premožiteľke dávneho nepriateľa ľudského rodu, nutne sa dotýkame veršov z knihy Genesis, kde Boh preklína hada nasledujúcimi slovami: „*Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi tvojím potomstvom a jej potomstvom. Ona ti rozdrví hlavu, a ty jej zraníš päťu.*“

Práve tieto verše som mal na mysli, keď som písal o druhom, teda exegetickom „spore“. Otázkou je, či v tejto prorockej predpovedi rozdrví hlavu zlého „ona“ (Panna Mária), alebo „jej potomstvo“.

Problém spočíva v tom, že v latinskom texte Vulgáty sa zámeno (*ipsa*) vzťahuje na ženu, pričom v hebrejskom texte a jeho gréckom preklade sa to isté zámeno vzťahuje na jej potomstvo. Podľa Vulgáty zvíťazí žena skrze svoje pokolenie. Miesto toho, aby sme hľadali v preklade sv. Hieronyma, ktorý vedel plynule hebrejsky, chyby, mali by sme ho chápať skôr ako

vyjasnenie roly Panny Márie vo víťazstve nad hadom, nepriamo obsiahnuté už v pôvodnom hebrejskom texte. Ak teda Panna Mária drví hlavu zlého, a tým vyjadruje odveké nepriateľstvo medzi potomkom svojím a potomkom hada, robí tak buď s ohľadom na svoju podstatu (nepoškvrnené počatie), alebo na svoje prijatie Božieho plánu spásy skrze svoje *fiat*. Nech už čítame uvedené verše akokoľvek, Panna Mária víťazí dokonalým príkladom ženskej cnosti podriadenosti.

Sv. Bernard nevidel vo význame alebo úmysle tretej kapitoly knihy Genézis žiadny problém. On tiež chápal víťazstvo Panny Márie ako obrátenie Evinho pádu. Sv. Bernard navyiac považoval za významné, že k rozdrveniu dávneho hada nebola vybraná hociká „osoba“, ale žena. Vidíme tu podstatnú súvislosť medzi ženskosťou a materstvom, či už v prirodzenom alebo

nadprirodzenom ráde, zatiaľ čo Eva bola matkou všetkých v prirodzenom ráde, Mária je matkou všetkých v ráde milosti.

Sv. Bernard hovorí o Panne Márii ako o žene, matke a statočnej premožiteľke zlého v jednom zo svojich kázaní: *„O kom teda, ak nie o Panne, podľa všetkého hovorí Pán, keď hovorí hadovi: Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou? Pokiaľ však stále ešte nie sme presvedčení, že tak hovoril o Márii, pozorne si povšimnite nasledujúcich slov: Ona rozdrví tvoju hlavu. Komu, keď nie Márii, bolo toto víťazstvo predurčené? Ona bezpochyby rozdrvila jedovatú hlavu hada tým, že obrátila navnivoč všetko úsilie zlého zviest ju pokúšaním telesných vášní alebo pýchou mysle. Koho, keď nie Máriu, hľadal Šalamún volajúc: „Udatnú ženu kto nájde?“*

Sv. Bernard vo vyššie uvedenom výroku ukazuje, že vo svetle toho, ako chcel Boh vykúpiť ľudstvo, čiže vtelením a zmiernou obetou kríža, práve vďaka žene, ktorá stelesňuje dve mravne dovolené cesty ženského života, jej nepoškvrnenému bytiu a jej *fiat*, budú spasení všetci vyvolení. Sv. Bernard rozvíja svoju myšlienku o Panne Márii ako Bohom vyvolenej „udatnej ženy“ ďalej: *„Ale Šalamún poznal tiež prísľub daný Bohom, a nebol mu proti myslí, že ten, ktorý zvíťazil skrze ženu, má byť ženou premožený. Preto volal v úžase: „Udatnú ženu kto nájde?“*

To znamená: *„Ak spása nás všetkých, navrátenie nevinnosti a víťazstvo nad nepriateľom závisí na žene, je nanajvýš nutné nájsť udatnú ženu, ktorá bude schopná vykonať tak ťažkú úlohu. Kto*

však udatnú ženu nájde? Nad všetky skvosty je viac cenená.“

V Panne Márii máme udatnú ženu, lebo je pevná. Ona je novou Evou, ktorá navždy vyvracia Vergíliovu poznámku z Aeneidy: „Vždy nestály a premenlivý tvor je žena.“

BOLESTI PANNY MÁRIE: UTRPENIE A VYTRVALOSŤ

Vítazstvo Panny Márie nad zlým ohlásené v Genezis zahŕňa boj, ktorý má tri rôzne stránky. Prvá z nich je čisto trpná. Pojem „trpná“ v tomto prípade neznamená akýsi stav nečinnosti, používam ho skôr v aristotelovskom zmysle ako vyjadrenie vlastnosti nejakého súcna, vďaka ktorému sa mu od iného súcna dostáva podstatného rázu alebo dokonalosti. Panna Mária svojim nepoškrvným počatím, teda stavom, v ktorom sa nachádzala od prvého okamžiku svojho bytia, zasadila satanovi prvú ranu.

Jej duša bola prostá prvotného hriechu, a vzhľadom na to, že duša je „prvým aktom“ živej bytosti, tak už v prvopočiatku svojho bytia zmarila satanove želanie, aby celé ľudské pokolenie trpelo po celú dobu stavom, kde v sebe nebude nosiť obraz s Božou podobou. Práve s ohľadom na bezhriechosť jej bytia prima mariánskych hodín o Matke Božej hovorí: „Kým je tá, ktorá prichádza ako zornica, spanilá ako mesiac, vznešená ako slnko, hrozná ako vojsko zošíkované k boju?“

„Raduj sa, ó Panna Mária, ty sama si potrela všetky kacírskе bludy na celom svete.“ V tejto antifóne z matutina mariánskych hodín sa zrkadlí viera Cirkvi, že Panna Mária, skutočná Matka Božia, premáha

všetky herézy, ktoré budú akýmkoľvek spôsobom spochybňovať hypostatickú úniu (tzn. zjednotenie prirodzenosti ľudskej a Božskej v osobe nášho Pána Ježiša Krista).

Dogma o jej Božom materstve bola vyhlásená na rovnakom koncile (v Efeze roku 431), ktorý bránil dve prirodzenosti v jednej božskej osobe. Pokiaľ je Mária Matkou Božou, potom je aj matkou „celého“ Krista, ktorý nemôže byť rozdelený. Od okamžiku, kedy Panna Mária povedala svoje *fiat*, bude božské Slovo človekom a Bohom, dušou a telom po celú večnosť. Pri svojom dobrovoľnom *fiat* nebola Panna Mária, na rozdiel od svojho nepoškrvného počatia, úplne pasívna. Jej prosté prijatie Otcovej vôle z nej učinilo nástroj, s ktorým do ľudskej spoločnosti prišlo pravé náboženstvo.

Sv. Bernard zdôrazňuje, že vyvrátenie bludu je dôsledkom *fiat* Panny Márie: „Zaiste je Panna Mária ženou, kedysi Bohom prisľúbenou, ktorá rozdrvila hlavu hada päťou svojej cnosti a ktorej päte had strojil úskočné úklady, avšak márne. To skrze Máriu bol každý bezbožný blud rozdrvený na kusy. Istý arcibiskup sýchal, že Kristus, aj keď sa z nej zrodil, nebol utvorený z jej tela, zatiaľ čo iný nemohol strpieť, aby bola nazývaná Matkou Božou (tzn. Nestorius odsúdený na Efezskom koncile), bezbožne sa usiloval ju o onen vznešený titul pripraviť. Ale číhajúce hady boli rozdrvené, vydedenci rozšliapnutí, nactiutrháči porazení. Pozrite, všetky pokolenia ju dnes blahoslaví!“

Dokonalé umelecké spodobenie náuky, že Panna Mária svojim Božím materstvom krotí myšlienkovú pýchu nedôverčivých, môžeme nájsť v ne-

apolskej katedrále v kaplnke sv. Januária, kde na svojej freske zobrazil maliar Il Domenichino víťazstvo panskej Matky nad protestantskou vzbúrou. Pri nohách mladej hrdinky vidíme Luthera a Kalvína, ktorých môžeme rozpoznať podľa napísaných mien. Po boku Panny Márie veje prapor, na ktorom sa vynímajú tri odpovede na protestantské útoky: *Virgo – Dei Genitrix – Immaculata* („Panna, „Božia rodička“, „Nepoškvrnená“).

V knihe známeho francúzskeho historika umenia Émila Malea si môžeme o zmienenom diele prečítať nasledujúce: *„Mladá bojovníčka – Panna potvrdzuje proti novátorom, že bola pannou pred narodením Ježiša aj po ňom, že je Matkou Božou, nie iba Matkou Kristovou, a nakoniec, že je prostá dedičného hriechu. Mladá žena vedľa nej, tzn. Modlitba, drží ruženec, ktorý luteráni nazývali diablovým vynálezom. K Panne sa vznáša Ave Maria, a ona si klaká pred svojim Synom, obetujúc mu modlitby ľudstva, ktoré primáli jej srdce k súcitu, zatiaľ čo dvaja anjeli zasievajú naspäť meče Božieho hnevu.“*

Panna Mária sa, samozrejme, úplne prejavila ako žena a bojovníčka, teda skutočná pani, vo svojom vnútornom utrpení, vyjadrenom jej siedmimi bolesťami. Sv. Katarína Sienská v 15. storočí volala: *„Ó, Mária, Mária, chrám Najsvätejšej Trojice, ty, ktorá nesieš ohnivú pochodeň, Mária, darkyňa milosrdenstva. Mária, ktorá si umožnila vzísť božskému plodu. Kristus vykúpil svet svojím utrpením, ty bolesťou duše aj tela.“*

Keď sa zamyslíme nad „najaktívnejším“ spôsobom, ktorým sa Panna Mária podieľala na víťazstve nášho Pána Ježiša Krista nad satanom, zis-

tíme, že ona aktívna rola v sebe mala rovnako niečo z „trpnosti“, bolo to skutočné utrpenie. Ako môže byť niekto, kto je neustále podrobený, považovaný za „ženu udatnú“, ženu schopnú boja? Pokiaľ nám však uniká udatnosť v živote a utrpení Panny Márie, potom nechápeme skutočnú povahu cnosti, ktorou sa vždy vyznačovali udatní ľudia: cnosť sily ducha a odvaha.

Podľa Aristotela je statočnosť cnosťou, ktorá správne usmerňuje náš prirodzený strach, aby nám predmet vyvolávajúci strach nebránil v dosiahnutí ťažkého a veľkého dobra. Stelesnením tejto cnosti je vojak – bojovník, ktorého súčasťou života je čeliť prirodzene najdesivejšej veci, smrti. Byť statočným v boji znamená ovládať svoj strach zo smrti natoľko, aby neprekážal v dosiahnutí ťažkého víťazstva, a tým aj dobra bezpečia pre celú spoločnosť.

Povšimnime si, že statočný nie je ten, kto nepociťuje strach, taký človek je jednoducho ľahkovážny. Statočný je ten, kto sa síce bojí, ale nedovoľuje strachu, aby ho ovládol, a preto je človekom skutočne silného ducha.

Sv. Tomáš Akvinský v súvislosti s cnosťou udatného vojaka poznamenáva jednu veľmi zaujímavú vec. Z dvoch základných prejavov statočnosti, odporu a útoku, tvorí vytrvalosť v odpore podstatnejšiu časť cnosti. Nezabúdajme, že statočnosť súvisí s ovládnutím strachu zo smrti.

Sv. Tomáš uvádza tri dôvody, prečo je vytrvalosť v odpore ťažšia než výbojný útok. Po prvé preto, že odpor obvykle predpokladá, že je človek napadnutý niekým silnejším, zatiaľ čo do útoku sa väčšinou púšťa silnejšia strana. Po druhé, pretože ten či tá,

ktorá vzdoruje, už pociťuje prítomnosť nebezpečia, pričom útoiaci vníma nebezpečenstvo ako niečo, čo ešte len príde. A po tretie, vytrvalosť v odpore vyžaduje dlhší čas, pričom je ťažšie zostať nepohnutým dlhú dobu, než byť krátko pohnutý k útoku. Preto sv. Tomáš hovorí o mučeníkoch, ktorí boli „udatní v boji“ ako o tých, u ktorých sa cnosť statočnosti prejavila v nanajvyšš hrdinskom stupni. Vytrvali tvárou v tvár divokým zvieratám tým, že prišli k dobru viery a Božej milosti.

Statočnosť najvyššieho stupňa by sme mali priradiť hlavne Panne Márii, ktorá u päty kríža zakúšala vnútorné utrpenie. Avšak jej vytrvalosť, pre ktorú sa jej dostalo titulu Spoluvykupiteľka, je iného druhu, než vytrvalosť mučeníkov. Jej príkladná statočnosť, vďaka ktorej si zaslúži titul „udatná v boji“, je akoby zrkadlením statočnosti jej Syna. Spasiteľ a jeho Matka, podobne ako mučeníci, neútočili na nespravodlivých, ako to činia vojaci v spravodlivej vojne. Znášali veľké zlo a smrť, aby dosiahli veľké dobro.

Pán Ježiš Kristus však nemusel prijsť k dobru, lebo sám je Dobrom, prameňom všetkých milostí a výrazom podstaty Boha Otca. Ani nečelil vyššej a nepremožiteľnej sile, veď je Všemohúcim pánom všetkých milostí a výrazom podstaty Boha Otca. Sám obetoval svoj život, nikto mu ho nevzal. Ale musel znášať skutočné utrpenie, a to ako duševné, tak aj telesné. Práve znášaním týchto utrpení a smrti, ktorá bola ich dôsledkom, boli zlo, smrť, hriech a satan premožené. Boli premožené vytrvalosťou. Vidíme tu teda víťaznú nečinnosť, pasivitu, ktorou sa však nedá pohnúť.

Foto: [wikimedia.org](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Kri%C5%A1ka_Maria)/Mgr. Ing. Jozef Kotulič

Súcitná Matka, stojaca pri päte kríža, na ktorom umieral jej Syn, netrpela telesnými bolesťami, ktorým bol vystavený Spasiteľ. Nebola tiež, ako človek, silnejšia než tí, ktorí ju trýznili, mučiac jej jednorodeného Syna. Jej vlastné bolesti, ktoré boli súcitným utrpením s bolesťou milovaného Syna, neboli trpením niečoho, ale skôr trpením s Niekým. Tým, že so svojím Synom vytrvala až do konca, že u neho stála až do jeho smrti, má podiel na vykúpení celého ľudského pokolenia, tiež jej náleží „korisť“ Spasiteľa.

„Pre hriech mnohí svojho ľudu vidia Krista znášať biedu, bičovanie, hanby žiaľ! Vidia sladkú radosť svoju, ako tu v smrti smutnom boji duchu svojmu Otcovi odovzdal.“ Slzami, ktoré môže prelievať iba matka, sa Panna Mária ukázala byť nanajvyš dokonalejšou ženou, bojovníčkou a paňou, ozajstnou hospodárkou Pánovho domu.

Paweł Chwojnowski

SEDEM FAKTOV, KTORÉ BY MAL KATOLÍK VEDIEŤ O NANEBOVZATÍ PANNY MÁRIE

Dogma o Nanebovzatí Panny Márie bola prijatá až v 20. storočí, čo môže vyvolať množstvo nedorozumení. Preto by mal veriaci katolík poznať odpovede na najčastejšie kladené otázky a námietky v tejto problematike. Tajomstvo Nanebovzatia teda úzko súvisí s tajomstvom Nepoškvrneného počatia, ktoré ako článok viery slávnostne definoval pápež Pius IX. v roku 1854.

1. PREČO BOLA MATKA BOŽIA VZATÁ DO NEBA?

Panna Mária nepodliehala nadvláde smrti z viacerých dôvodov. Pápež Pius XII. vo svojej slávnostnej formulácii tohto článku viery použil slovné spojenie „*Panna Mária po skončení pozemského života*“. Vyhol sa tak vyjadreniu o tom, či Panna Mária umrela a bola tak vzatá do neba s telom a dušou, alebo či bola priamo vzatá do nebeskej slávy. Mariánsku dogmu o Nanebovzatí (ako štvrtú v mariánskych dogmách) po dogmách o Máriinom božskom materstve, o jej večnom panenstve a o jej Nepoškvrnenom počatí vyhlásil Pius XII. 1. novembra 1950.

Teológovia až do prijatia dogmy o Nanebovzatí Panny Márie riešili túto otázku rôzne. Niektorí tvrdili, že aj Pán Ježiš zomrel na Kríži, po troch dňoch zmŕtvychvstal a Panna Mária preto išla rovnakou cestou. Iní boli ale presvedčení, že Panna Mária neumrela, pretože bola uchránená od dedičného a každého osob-

ného hriechu (dogma), preto nemohla umrieť.

2. MUSÍME VERIŤ V NANEBOVZATIE PANNY MÁRIE?

Áno, táto skutočnosť je dogmou svätej katolíckej viery, preto sa veriacim nedáva ako dobrovoľná (ako napríklad viera v súkromné zjavenie). Formálne bola dogma vyhlásená relatívne nedávno – pápežom Piusom XII. 1. novembra 1950 v apoštolskej ústave *Mu-*

nificentissimus Deus: „... dôstojnosťou nášho Pána Ježiša Krista, svätých apoštolov Petra a Pavla vyhlasujeme, súdime a definujeme ako dogmu odhalenú Bohom: že Nepoškvrnená Matka Božia, vždy Panna Mária, bola po ukončení svojho pozemského života s telom a dušou prijatá do nebeskej slávy.“

3. VERILI KATOLÍCI V NANEBOVZATIE PRED ROKOM 1950, EŠTE PRED VYHLÁSENÍM DOGMY O NANEBOVZATÍ PANNY MÁRIE?

V katolíckej Cirkvi žilo povedomie, že Pán Ježiš nenechal telo svojej matky na Zemi, ale ho oslávil a Pannu Máriu vzal do neba. Presvätá Bohorodička Panna Mária dosiahla dokonalú a oslávenú telesnosť a ako individuálna osoba bola s telom i dušou vzatá do Neba. Toto učenie vyznáva katolícka, pravoslávna i časť anglikánskej Cirkvi.

Názory o Nanebovzatí Panny Márie sa začali objavovať už v 3. a 4.storočí. O tejto téme hovorili postupne mnohí svätci, napr. sv. Hieronymus, sv. Augustín, sv. Gregor z Tours, sv. Ján Damascénsky. Byzantský cisár Maurikius I. s prispáním jeruzalemských mníchov sviatok Nanebovzatia Panny Márie určil na 15. august, v gréčtine sa sviatok nazýva *koimésis* – usnutie. Bezpečne doložený je tento sviatok už v liturgii pápeža Gelézia I. (492 – 496), počas pontifikátu pápeža Sergia I. (687 – 701) už išlo o jeden z najväčších sviatkov.

4. SLÁVIA SVIATOK NANEBOVZATIA PANNY MÁRIE IBA RÍMSKI KATOLÍCI?

Nie, sviatok slávi aj pravoslávna Cirkev, niektoré frakcie anglikánskej Cirkvi. Arméni začínajú nové obdobie liturgického roka slávením práve Nanebovzatím Panny Márie, v habeskej a etiópskej liturgii sa v mariánskych antifónach spieva „*v tento deň (15. augusta, pozn. red.) je telo Panny Márie, Matky Božej vzaté do neba.*“ Sviatok Nanebovzatia Panny Márie slávia aj Chaldejci, Sýrčania, Maroniti a Kopti.

5. ZOMRELA TEDA PANNA MÁRIA PRED NANEBOVZATÍM, ALEBO NEZOMRELA?

Ako už bolo spomenuté v úvode, odpoveď na túto otázku nie je jednoduchá. Východné Cirkvi nikdy neboli presvedčené o fyzickej smrti Panny Márie. Dogma pápeža Pia XII. sa nezmieňuje o smrti Panny Márie, ale sa v nej píše, že „*po skončení pozemského života*“ (expleto terrestri vitae cursu) bola Panna Mária vzatá do Neba s telom aj dušou. O Pannu Máriu sa pomerne často hovorí, že neumrela, ale usnula a v spánku bola s telom a dušou vzatá do Neba.

6. SÚ TVRDENIA TEOLÓGOV V ROZPORE S VEDECKÝMI POZNATKAMI MEDICÍNY, CHÉMIE, ALEBO BIOLÓGIE?

AKO SA K DOGME STAVIA MODERNÁ VEDA

Moderní vedci samozrejme neboli pri Nanebovzatí Panny Márie, takže žiaden výskum vykonať nemohli. V poslednej dobe však vedci objavili určitú zvláštnosť, ktorá má pomenovanie ako *mikrochimérizmus*. Niektoré bunky žijú v tele hostiteľa, aj keď sú už definitívne úplne oddelené od hostiteľa. Každé dieťa navždy zanecháva v tele matky mikroskopický kúsok seba. Čo z toho možno vyvodiť? Kristus bol dokonalý Bohočlovek, ktorý prebýval pred svojím narodením v tele Panny Márie. Dogma katolíckej Cirkvi (paragraf 491) o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie, ktorú v roku 1854 vyhlásil pápež Pius IX. vyznáva: *„Preblahoslavená Panna Mária bola v prvej chvíli svojho počatia osobitou milosťou a výsadou všemohúceho Boha, vzhľadom na zásluhy Ježiša Krista, Spasiteľa ľudského pokolenia, uchránená nedotknutá od akejkoľvek škvrny dedičného hriechu.“*

A tu nastupujú teológovia. Keďže sa Kristovo telo nemohlo rozpadnúť, kvôli mikrochimérizmu sa nemohlo rozpadnúť ani telo Panny Márie. Navyše Panna Mária bola uchránená od každého hriechu, takže umrieť nemohla, pretože smrť je následkom hriechu. Katechizmus katolíckej Cirkvi vo svojom paragrafe 402 hovorí: Do Adamovho hriechu boli zatiahnutí všetci ľudia.

Sv. Pavol (Rim 5,12) hovorí: *„Neposlušnosťou jedného človeka sa všetci stali hriešnikmi. Ako skrze jedného človeka vstúpil do sveta hriech a skrze hriech smrť, tak aj smrť prešla na všetkých ľudí, lebo všetci zhrešili.“*

Svätý Pavol však aj dodáva (Rim 5,18): *„Ako previnenie jedného prinieslo odsúdenie všetkým ľuďom, tak spravodlivosť jedného (Krista) priniesla všetkým ľuďom ospravedlnenie a život.“* Moderná veda a teológia kráčajú ruka v ruke. Panna Mária bola uchránená dedičného a každého hriechu, teda nemusela byť potrestaná smrťou. Keďže telo Panny Márie aj po narodení Pána Ježiša (mikrochimérizmus) obsahovalo jeho mikroskopické čiastky, nemohlo ostať na zemi, preto je logické, že Panna Mária sa musela pripojiť po skončení svojho života hneď ku Kristovi v nebeskej ríši Nanebovzatím.

7. PREČO SA NA SVIATOK NANEBOVZATIA PANNY MÁRIE POŽEHŇAVAJÚ KVETY A BYLINY?

Keď Panna Mária ukončila svoju pozemskú púť, apoštoli a veriaci, ktorí ju poznali a žili v jej blízkosti, našli ju na mieste jej odpočinku kvety s nádhernou vôňou. Ustálila sa tradícia, že byliny, zasvätené v tento deň prostredníctvom Panny Márie majú veľkú uzdravovaciu silu a dokážu chrániť pred chorobami.

V minulosti roľníci 15. augusta ďakovali Bohu za úrodu a obilie na svojich poliach. Sv. Ján Damascénsky napísal: *„Kristovi sa kedysi zapáčilo vziať si telo z Panny Márie, stať sa človekom a narodiť sa z nej. Po pôrode zachoval panenstvo Panny Márie neporušené a zapáčilo sa mu takisto po ukončení jej pozemskej púte uctiť si Jej nepoškvrnené telo prenesením do Neba, ešte pred osobným a konečným vzkriesením.“*

Zdroj: PCH24

SVIATOK NAVŠTÍVENIA PANNY MÁRIE

Sviatok, ktorý pripomína návštevu Panny Márie u Alžbety, je vo všeobecnom cirkevnom kalendári zaradený na 31. mája. Na Slovensku sa so súhlasom Svätej stolice slávi 2. júla, ako sa slávil v západnom kresťanstve pred liturgickými úpravami II. vatikánskeho koncilu. Na tento sviatok sa viaže aj tradičná veľká púť do baziliky Návštevy Panny Márie na Mariánskej hore pri Levoči.

Sviatok Návštevy Panny Márie vznikol na kresťanskom Východe. Na Západ ho uviedla františkánska rehoľa v roku 1263. Postupne ho prevzali iné rehole, ako karmelitáni, mercedári, servítci atď. a v roku 1389 tento sviatok rozšíril pápež Urban VI. na celú katolícku Cirkev.

Evanjelista Lukáš (Lk 1,39-56) hovorí: 39 *V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. 40 Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu. 41 Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone*

sa zachvelo a Alžbetu naplnil Duch Svätý. 42 Vtedy zvolala veľkým hlasom: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života. 43 Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne? 44 Lebo len čo zaznel tvoj pozdrav v mojich ušiach, radosťou sa zachvelo dieťa v mojom lone. 45 A blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán.“ 46 Mária hovorila: „Veľbí moja duša Pána 47 a môj duch jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi, 48 lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice. Hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma budú

všetky pokolenia, 49 lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný, a sväté je jeho meno 50 a jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho boja. 51 Ukázal silu svojho ramena, rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú. 52 Mocnárov zosadil z trónov a povýšil ponížených. 53 Hladných nakrmil dobrotami a bohatých prepustil naprázdno. 54 Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na svoje milosrdenstvo, 55 ako slúbil našim otcom, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky.“ 56 Mária zostala pri nej asi tri mesiace a potom sa vrátila domov.

Bolo to hneď po Zvestovaní, pri ktorom Panna Mária súhlasila s tým, že sa stane matkou vteleného Božieho Syna. Na neopakovateľné Božie vyvolenie odpovedala slovami: „Hľa, Pánova služobnica...“ A neostala len pri slovách. Keď počula, že jej staršia príbuzná (teta) Alžbeta je v šiestom mesiaci farchavosti, uvedomila si, že táto staršia budúca matka potrebuje pomoc, potrebuje službu. Preto sa ju ponáhľala navštíviť. Okrem túžby slúžiť, ju mohla pobádať k rýchlym krokom túžba podeliť sa o radosné tajomstvo, ktoré spájalo obe ženy.

Alžbeta bola manželkou kňaza Zachariáša, ktorá sa v pokročilom veku stala matkou Jána Krstiteľa, predchodcu nášho Pána Ježiša Krista. Podľa tradície žila v mestečku Ain Karim v judských kopcoch, západne od Jeruzalema, čo bolo z Nazareta približne na 4 dni chôdze. Panna Mária niesla v sebe nášho Pána Ježiša Krista. Po tom, ako sa otvorila Božiemu daru vtelenia, pôsobil cez ňu takisto Duch Svätý a Ježiš Kristus. Podľa niektorých teológov sa Panna Mária stala živou Monštranciou.

Stretnutie dvoch vyvolených žien bolo pohnuté a živé. Len čo Alžbeta počula Máriin pozdrav, naplnil ju Duch Svätý a hneď pochočila celú situáciu. Z evanjelia a čiastočne z modlitby Zdravas poznáme jej slová: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života. Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne? Lebo len čo zaznel tvoj pozdrav v mojich ušiach, radosťou sa zachvelo dieťa v mojom lone...“

Panna Mária pochopila, že Alžbete nemusí nič vysvetľovať. Jej odpoveďou na Alžbetine slová je *Magnifikat* (Velebí moja duša Pána), jeden z najkrajších chválospevov, aké poznáme. V ňom vyspievala Bohu radosť a vďačnosť nielen vo svojom mene, ale aj v mene všetkých vykúpených ľudí. Panna Mária prežívala v sebe vnútornú slobodu, ktorou nás oslobodzuje Kristus.

Tajomstvo sviatku Navštívenia Panny Márie nám naznačuje, že ak má byť náš kontakt s druhými ľuďmi požehnaním aj my musíme prinášať nielen Božie slovo, ale musíme sa snažiť, aby z nás vyžaroval aj Duch Svätý. Ak prinášame len seba, nemusíme byť pre druhých vždy požehnaním.

Svätý Augustín hovoril, že Panna Mária nosila Pána Ježiša vo svojom lone. My katolíci by sme však mali nosiť Pána Ježiša v našom srdci.

Chváľme Pána za to, čo vykonal pre nás všetkých. Ďakujme mu za jeho dobrotu, ktorou nás každodenne zahŕňa, ďakujme za milosti, ktoré plnými priehrštiami dostávame.

Branislav Krasnovský

S PANNOU MÁRIOU PROTI HERÉZAM!

Kardinál Giuseppe Siri vo svojej knihe *Getsemany* poukázal na herézy, ktoré sa začali šíriť v 60. rokoch 20. storočia a prišiel k záveru, že práve v Getsemanskej záhrade nájdú mladí seminaristi záchranu pred morom modernizmu. Človek, ktorý rozjíma nad Kristovým utrpením, sa bude chrániť pred pokušeniami Zlého prejavujúce sa v nových herézach.

Avšak najdokonalejšie rozjímanie o utrpení Spasiteľa musíme uskutočniť „cez Máriine oči“. Bola to práve Matka Božia, ktorá viedla sv. Jána pod kríž, aby sa na Kalvárii naučil pravú teológiu. Podobne chce Nepoškvrnená Panna Mária priniesť každé svoje dieťa, aby ho zachránila pred zmätkom diavla. Rímska liturgia spieva: „*Gaude Maria Virgo, cunctas haereses sola interemisti in universo Mundo.*“

Stačí sa pozrieť na históriu mariánskych dogiem, aby sme videli, že boli smrtiacou ranou proti bludom vtedajších dôb. Dogma o Bohorodičke bola reakciou proti starovekým herézam, ktoré popierali hypostatickú úniu, akou bol napríklad arianizmus popierajúci božstvo Krista alebo nestorianizmus, ktorý veril, že v Kristovi sú prítomné dve osoby: božská a ľudská. Po vyhlásení dogmy o Bohorodičke sa ukázalo, že keďže je Mária Božou rodičkou, znamená to, že od počatia je Ježiš pravý Boh a pravý človek. Svätý Ján Pavol II. učí: „*Preto teda prostredníctvom tajomstva Krista plne žiari na obzore viery Cirkvi tajomstvo jeho Matky. A tak dogma o Máriinom Božom materstve bola pre Efezský kon-*

cil a je pre celú Cirkev pečatou dogmy o vtelení, v ktorom Slovo skutočne prijíma v jednote svojej osoby ľudskú prirodzenosť bez toho, aby ju tým zrušilo.“

Podobne aj dogma o Máriinom ustavičnom panenstve zdôrazňuje dôstojnosť Božskej osoby Krista. Pripomína nám jeho dokonalosť, že bol počatý z Ducha Svätého, ktorý si ako svoju nevestu vybral najčistejšie stvorenie. Svätý Tomáš Akvinský krásne popisuje, prečo bolo vhodné, aby sa Kristus narodil z Panny:

„*Žena, od ktorej Syn Boží prijal telo, bola počatá bez mužského semena. Čím väčšmi je človek odpútaný od vecí tela, tým viac je naplnený duchovnými darmi. Lebo človeka duchovné dobrá povznášajú, zatiaľ čo telesné náklonnosti ho sťahujú dolu. Keďže Kristovo telo mal formovať Duch Svätý, patrilo sa, aby žena, z ktorej Kristus vzal svoje telo, bola plná duchovných darov, aby nielen jej duša bola obdarená cnosťami Ducha Svätého, ale aj jej lono bolo plodné a vydalo božského potomka. Preto jej duša musela byť bez hriechu a jej telo nesmeli mať ani len stopu tej najmenej telesnej žiadostivosti. A tak pri Kristovom počatí nemala ni-*

jaké spojenie s mužom; ani nikdy takúto skúsenosť nemala pred počatím, ani po ňom.

Bolo to aj kvôli tomu, ktorý sa z nej narodil. Boží Syn prijal telo a prišiel na svet, aby nás pozdvihol do stavu vzkriesenia, pri ktorom „sa ľudia neženia, ani nevydávajú, ale sú ako anjeli v nebi.“ (Mt 22,30) Preto priniesol doktrínu zdržanlivosti a panenskej neporušenosti, aby obraz slávy, ktorá má prísť, mohla do istej miery žiariť v životoch veriacich. Preto požehnal čistotu života už od svojho narodenia, keď sa narodil z panny, takže Apoštolské vyznanie viery vyznáva, že „narodil sa z Márie Panny“. V Kréde stojí, že „vzal si telo z Márie Panny“. To vylučuje blud Valentinusa a ďalších, ktorí učili, že Kristovo telo bolo buď nereálne, alebo bolo inej povahy a nebolo vzaté a formované z tela Panny Márie.“

Počas pontifikátu bl. Pia IX. sa zdalo, že liberalizmus zničí Cirkev. Keď revolučné sily dobyli v roku 1848 Rím, pápež požiadal o ochranu kráľa Ferdinanda II. a v prestrojení za kňaza, utiekol do Gaety. Aj tam revolucionári plánovali zavraždiť pápeža. Iba vďaka pomoci sv. Jozefa Cafasso, kňaza z Turína, ktorý sa dozvedel o pripravovanom atentáte na pápeža, sa bl. Piovi IX. podarilo ostať nažive. V tomto kritickom okamihu pápežstva a Cirkvi pápež Pius IX. v roku 1849 vydal encykliku *Ubi Primus*, v ktorej sa obrátil na všetkých biskupov, aby vyjadrili svoje stanovisko voči vyhláseniu dogmy o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie.

Donoso Cortes vysvetľuje, ako je Nepoškvrnené počatie popieraním liberalizmu a znakom víťazstva nad ním. Nepoškvrnené počatie je radi-

kálna opozícia voči pôvodnému hriechu. Opozícia voči tomu, čo pochádza z hriechu a tomu, čo sa šíri spoločnosťou – následkom hriechu. Popieranie pôvodného hriechu je dogmou revolúcie. To tiež vedie k negácii samotného Vykúpenia, a teda aj osoby Vykupiteľa. Podľa revolúcie jediné zlo, ktoré existuje, je filozofický hriech. Nazdáva sa, že treba sledovať svoje svedomie bez ohľadu na to, ako je formované. Týmto spôsobom sa odmieta všetka milosť, a teda aj Duch Svätý. Dochádza k negácii Najsvätejšej Trojice. Ponorili sa do naturalizmu, podľa ktorého najvyšším cieľom človeka je pokrok v histórii, ktorý sa dosahuje oslobodením človeka od autority Cirkvi. Náboženstvo sa musí zredukovať na užitočný faktor, ktorý uľahčuje ľudské oslobodenie a pokrok spoločnosti.

Pravda je však taká, že skutočným zmyslom celej ľudskej histórie nie je pokrok spoločnosti, ale Božia sláva – zjavenie Jeho milosrdenstva a Jeho veľkosti. Práve tento skutočný účel histórie je odhalený v Nepoškvrnenom počatí, ktorý je prvým víťazstvom Božej milosti nad hriechom. Boh sa rozhodol ukázať svoju moc a milosrdenstvo tým, že stvoril Máriu, ktorá nikdy nebola dotknutá škvrnou hriechu.

Podobne by sa malo uvažovať aj o dogme Nanebovzatia Panny Márie vyhlásenej v roku 1950 Píom XII. Kým svet je zaplavený komunizmom, ktorý sľubuje človeku raj na zemi, Nanebovzatá Mária ukazuje, že utrpenie v tomto slzavom údolí má hlboký význam a ak sa ľudia stanú obeťou Božej lásky, čaká ich slávna odmena.

Veľký teológ Brunero Gherardini hovoril: „*Nanebovzatá, pretože je Spoluvykupiteľka – Mária, kráľovná mu-*

čenikov – si zaslúžila výnimočné privilegium – Nanebovzatie s dušou a telom.“ Okrem toho Nanebovzatá odhaľuje katolícku víziu dôstojnosti tela, ktoré bolo stvorené pre radosť v Nebi spolu s dušou. Počas pontifikátu Pia XII. sa už šírili antropologické bludy Frankfurtskej školy, ktoré v 60. rokoch vyústili do nehanebnej sexuálnej revolúcie. Pius XII. bojoval za skutočnú víziu ľudskej telesnosti. Hrdinská svätá Mária Gorettiová, ktorá si vybrala mučeníctvo pri obrane svojej čistoty, bola v tejto práci veľkou pomocou. Táto mladá svätica patrila do združenia Dcér Panny Márie, ktoré v snahe napodobniť Pannu Máriu, skladali sľub panenstva až do svojho manželstva.

Pri pohľade na túto krátku históriu vyhlasovania mariánskych dogiem vo vzťahu k bludom, proti ktorým bojujú, sa odvážim predložiť tézu, že v dnešnej dobe sa musíme zamerať na pravdu o spolupráci Márie na diele Vykúpenia, ktorá je daná názvom *Co-redemptrix* (Spoluvykupiteľka). Žiadny pápež zatiaľ nedefinoval pravdu o „spoluvykupiteľstve“ slávnostne *ex cathedra*. Ale mnohokrát ju pápeži učili prostredníctvom riadneho magistéria.

O. Roberto Coggi OP navrhuje takúto dogmatickú definíciu: „Ježiš Kristus, keď vykúpil Máriu, svoju matku, ktorú uchránil pred prvotným hriechom, podnecuje, zjednocuje vo svojej obeti a ponúka Otcovi – na vykúpenie všetkého zvyšku ľudstva – účasť Nepoškvrnenej Panny, ktorá sa preto môže nazývať „spoluvykupiteľkou“.“

V 60. rokoch sa pokúsili vytvoriť novú cirkev a nové náboženstvo, ktoré niektorí nazývali „humanistická cirkev“. Chceli uctievať človeka

namiesto Boha. V súčasnosti sme svedkami premeny „humanistického náboženstva“ na „ekocentrické náboženstvo“. Človek už nemá byť uctievaný, ale stále viac je opovrhovaný a považuje sa za najväčšieho nepriateľa „Matky Zeme“. Pozrime sa na učenie, ktoré Nepoškvrnená Spoluvykupiteľka zanecháva svetu.

Po prvé: Najväčším zlom pre človeka nie sú klimatické zmeny ani vyhynutie veľrýb, ale jediné skutočné zlo je hriech. Práve pre naše vyslobodenie z hriechu sa Syn Boží stal človekom a Jeho matka trpela celý svoj život účasťou na jeho diele vykúpenia.

Po druhé: Na spasenie je absolútne nevyhnutná posväcujúca milosť, ktorá spôsobuje, že človek je ospravedlivený. Neexistuje žiadne samo-spasenie. Nikto si nemôže nárokovať milosť. Je nám daná ako ovocie bolestného utrpenia Ježiša a Márie.

Po tretie: Stvorenie môže spolupracovať na diele Vykúpenia. Mária, vďaka zvláštnemu privilegiu byť Matkou Božou a Nepoškvrneným počatím, spolutrpeľa pri objektívnom Vykúpení, to znamená, že prispela k získaniu milosti pre celé ľudstvo. My sme povolani spolupracovať pri práci subjektívneho vykúpenia. Do aplikovania zásluh Ježiša a Márie do jednotlivých duší, aby bolo možné posvätiť a spasiť čo najviac z nich. Panna Mária v Fatime to vyjadrila volaním: „Modlite sa, modlite sa veľa a ponúknite sa za hriešnikov; veľa duší ide do pekla, pretože sa za nich nikto nemodlí, ani neobetuje.“

Preblahoslavená Panna Mária na Kalvárii urobila to, čo bolo predpovedané Adamovi. Boh vložil nepriateľstvo medzi Máriu a Satana

a jej utrpením ho úplne ponížila. Takto to opisuje bl. Pius IX. v bule *Ineffabilis Deus* vyhlasujúc dogmu o Nepoškvrnenom Počatí:

„Keď Otcovia a cirkevní spisovatelia vysvetľovali slová, ktorými Boh od počiatku sveta oznámil pomoc, ktorú pripravilo Jeho milosrdenstvo pre nápravu a znovuzrodenie ľudstva – zmiatol trúfalosť zákerného hada a obdivuhodne vliat nádej ľudskému rodu: „Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi твоjim potomstvom a jej potomstvom.“ (Gn 3,15) – učil, že týmto božským proroctvom milosrdný Vykupiteľ ľudstva, Ježiš Kristus, Jednorodný Syn

Boží bol jasne predpovedaný: predpovedaná bola jeho Najsvätejšia Matka, Panna Mária, a zároveň bolo jasne vyjadrené nepriateľstvo obidvoch proti diablovi. Preto tak ako Kristus, Prostredník medzi Bohom a človekom, vzal na seba ľudskú prirodzenosť, zrušil dekrét o našom odsúdení, a víťazne ho pripevnil na kríž, takto Najsvätejšia Panna, zjednotená s Ním tým najtesnejším a nerozlučným putom, bola spolu s Ním a skrze Neho vo večnom nepriateľstve s jedovatým hadom, ktorému svojou nepoškvrnenou nohou rozšliapala hlavu.“

Atanazy Maria Wojtal

Brožúrka ZADARMO

Sedem bolestí Panny Márie

Objednať

Telefón: (+421) 02 / 222 000 63 (po-pia 8.30-16.00 hod.)

Email: nadacia@slova-christiana.sk

SLOBODA KREŠŤANA NIE JE SVOJVÔĽOU

V dnešnej modlitbe dňa sme, drahí bratia a sestry, prosili Pána Boha o osvietenie nášho rozumu a posilnenie našej vôle. Kňaz sa modlil: „*Láskavý Bože (...) osvecuj náš rozum, aby sme poznali, čo je správne a posilňuj našu vôľu, aby sme podľa tohto aj konali.*“

Čo Cirkev vyjadruje touto modlitbou? Vyjadruje svoju starosť o to, aby každý, kto verí v Pána Boha dosiahol pravú slobodu, slobodu Božích detí. Perspektíva slobody je totiž jedným zo základných elementov kresťanskej nádeje. Cirkev sa za slobodu modlí, o skutočnú slobodu sa namáha. Boj o svätosť a posvätenie človeka nie je iným, ako práve zápasom o skutočnú slobodu. Pápež sv. Ján Pavol II. nás však učí, že našu slobodu musíme chápať správne: „*Sloboda potrebuje (...) vyslobodenie. Jej vysloboditeľom je Kristus.*“ (Veritatis Splendor 86)

Ku skutočnej slobode môžeme prísť jedine v náručí viery. Slovo „sloboda“ neoznačuje len voľnosť od vonkajšieho nátlaku. Totiž, to, čo z nás robí ľudí neslobodných, otrokov, je hriech, no samotný hriech pochádza z nášho vnútra. Preto pravou slobodou človeka je sloboda od hriechu. My dnes bohužiaľ podliehame deformácii slobody, ktorá sa zrodila v XVI. storočí. William Ockham ako prvý prevrátil význam a obsah pojmu sloboda. Jeho učenie potom nasledovali mnohí filozofi a aj teológovia a dodnes sa ním mnohí inšpirujú.

Ockham tvrdil, že sloboda je čosi absolútne. Nech je človek čo chce, v prvom rade sa rodí slobodný. Slo-

boda je absolútne neusporiadaná túžba človeka vybrať si čokoľvek – bez tohto, aby sme o tom premýšľali svojím rozumom. Pravda, Božie zjavenie či dokonca sklony ľudskej prirodzenosti – toto všetko slobodu obmedzuje a teda jej škodí. Duchovný život chápe Ockham ako boj medzi mojou neobmedzenou slobodou a Bohom. Boh samozrejme vyhráva tento boj, pretože je všemohúci a preto mi nanucuje svoj Božský zákon. To, čo je morálne dobré a čo je morálne zlé rozhoduje Božia vôľa. Pretože Boh rozhodol, že kradnúť je zlé, je to zlo, pretože rozhodol, že vražda je zlo, je to zlo, pretože rozhodol, že cudzoložstvo a smilstvo je zlo, je to zlé. Boh však týmto svojím rozhodnutím nie je viazaný, pretože je dokonale slobodný. Keby zajtra rozhodol opačne, teda, že všetko spomínané je dobré, bolo by našou morálnou povinnosťou to robiť. Nasledovník Ockhama, Francúz René Descartes zašiel ešte ďalej: Boh je tak mocný, že môže urobiť, aby dva a dva boli tri, a nie štyri. Teda, že Boh môže ľubovoľne manipulovať nielen morálnymi pravdami, lež aj zdravým rozumom a logikou. Výsledok takéhoto myslenia však prináša katastrofálne následky. Do duchovného života prináša neskutocné napätia, falošné túžby po slo-

Slovo kňaza

bode, chápanie duchovného života ako boja s tým, čo mi Boh nanucuje. Na rovine prirodzenej prináša falošnú výchovu resp. ne-výchovu. Boh však chce, aby sme boli skutočne slobodní, pretože svätými sa môžu stať len takí ľudia. V čom teda spočíva skutočná sloboda? V prvom rade v poznaní, že sloboda je výsledkom spolupráce rozumu, ktorý pozná pravdu (Ježiš hovorí: „Poznajte pravdu a pravda vás vyslobodí.“) a vôle, ktorá túži za dobrom, za najvyšším Dobrom. Sloboda nie je predpoklad, lež následok dozrievania. Dozrievanie sa deje výchovou rozumu: učením a poznávaním a výchovou vôle, teda premáhaním svojich nerestí. Dozrievanie k slobode sa deje skrze poznávanie objektívnych Božích právd, ktoré sú pravdivé, teda odrážajú

skutočnosť, a preto ich Boh zjavuje. Nie sú ľubovoľne vymyslené. Dozrievam k slobode vyhýbaním sa hriechom, ktoré sú zlé a preto ich Boh zakazuje. Zlo je zlom nie preto, že to tak povedal Boh. Lež preto, že sa ono protiví prirodzenému poriadku i poriadku nadprirodzenému a škodí nám a preto ho Boh vyhlasuje. Žiaden človek sa na svet nerodí najprv slobodný. Božie zjavenie nás učí, že sa rodíme v stave dedičného hriechu. Nie v stave dokonalosti a nevinnosti. To sú hrozné omyly, ktoré zničia človeka, rodinu aj štát. Ak rodičia uveria, že ich dieťa je také dobré a milé, že je nevinné a preto nepotrebuje výchovu, to, čo sa prejaví v dieťati, budú tie najhoršie sklony. Rodičia sa teda nemôžu pozeráť na to, ako sa deti nevedia sprá-

Nová kniha **ZADARMO!**

Pompejská Panna Mária

POMOC V ŤAŽKÝCH ŽIVOTNÝCH SITUÁCIÁCH

OBJEDNAŤ

Telefón: (+421) 02 / 222 000 63 (po-pia 8.30-16.00 hod.)

Email: nadacia@slovakiachristiana.sk

vať, robia malé „milé“ zloby, a toto s úsmevom prehládajú. Pretože deťom neskutočne škodia. Deti treba vychovávať: najprv skrze príkazy a zákazy, no neskôr, ako dozrievajú, rozumným vysvetľovaním poriadku, ktorý dieťa pochopí a uzná, že je dobrý a zodpovedá jeho vnútru. Vtedy vyrastú na slobodných a zodpovedných ľudí, ktorí sa budú môcť s tým ľahšie stať svätými. Naša vôľa teda nie je slobodná tým, že si vyberá čo chce. Vôľa je slobodná len vtedy, keď chce dobro. Chce dosiahnuť cieľ, ktorým je šťastie. Ona sama však nevie, v čom presne to šťastie spočíva. Ak je ponechaná sebe, človeka ťahá od jedného k druhému a človek nenachádza pokoja. Práve tu má svoju úlohu náš rozum, ktorý ukazuje na vyššie dobro. Vôľa nás najprv vedie k dobrám zmyslovým, tie sú totiž bezprostredne vnímané. No rozum dvíha vyššie, lebo spoznáva najvyššie Dobro – Boha. Preto vôľa rozum nasleduje, rozum vie vládnuť nad našimi pocitmi a emóciami.

Zoberme si príklad: Je predom torta. Moja vôľa, ovplyvnená zmyslovými vnemami, po nej zatúži. Rozum však jasne zhodnotí, že torta mi nepatrí, je len vystavená na ukážku, nemôžem ju zjesť kvôli vysokému cukru, či už je rezervovaná pre iného. Napriek prirodzeným sklonom a túžbe po torte, vôľu vedie rozum. Človek môže toto ignorovať, no vtedy začne konať zle. Podobne je to aj v našom duchovnom živote. My vieme spoznať dobro a zlo, no kvôli dedičnému hriechu je toto poznanie neisté, často zmätené a nemáme silu k tomu, aby sme poznané dobro aj konali. Pán Boh nám pomáha svojím zákonom, Desatoro je vychovávateľ, ktorý nás má učiť, nie nad nami vládnuť. Sv. Pavol totiž ho-

vorí, že kresťan nežije pod Zákon, lež pod milosťou, ktorú mu Duch Svätý vleje do srdca. Skutočne slobodný človek nežije vieru len podľa systému príkaz-zákaz, lež chce viac, chce poznať, čo verí a chce vedieť prečo a sám sa rozhodnúť. Zrelé rozhodovanie je také, kedy si človek slúži rozumom a vôľou, napriek pocitom a vášňam. Navyše, Boh pomáha človeku svojou milosťou, aby jeho konanie bolo zamerané nielen na bezprostredné šťastie, lež na šťastie večné.

Božie príkazy sa nemenia, sú stále a vedú rozum ako maják loď uprostred búrky. Kreatívny je človek v konaní. Keď žijem morálne, vytváram poriadok. Poriadok prináša radosť. Vtedy v nás môže najplnšie účinkovať Duch Svätý. Pravý kresťanský život nie je drezúrou spočívajúcou na príkaze a zákaze autority. Je to iniciatíva, ktorá koná vlastné rozhodnutie, ktoré autorita len jemne usmerňuje, či pomáha k ešte lepšiemu konaniu. Sviatostný život, zvlášť prijímanie Eucharistie, nám prinášajú konkrétnu pomoc v našom morálnom živote. Preto blízkosť pri Bohu prináša tú najväčšiu slobodu. A preto boli svätí najslobodnejšími ľuďmi: neváhali dokonca podstúpiť za Krista mučenícku smrť.

Prosme si dnes od Pána Boha milosť načúvať jeho hlasu, teda žiť vieru so všetkou pozornosťou. Prosme o to, aby sme poznali našu vieru. Panna Mária, vypros nám milosť, aby sme žili autentický katolícky život, ktorý nebude nevedomý a mechanický. Aby sme tak mohli dokonalejšie oslavovať vo svojich životoch Ježiša Krista. AMEN

Vdp. Radovan Rajčák

ANJELI A DUCHOVNÝ ŽIVOT

Katolícke učenie o anjeloch je veľmi plodné pre rozvoj duchovného života, ak jeho obsah prejde zo stavu teórie do stavu praxe. Ľudstvo všetkých čias, aj v dobe predkresťanskej, a to nielen v národe židovskom, ktorý dostal Božie zjavenie, ale aj v iných národoch, bolo presvedčené o existencii nebeských duchov, stojacich nižšie ako Boh. Poňatie niektorých anjelov bolo niekedy zvláštne, ale môžeme povedať, že spravidla sa nám anjeli javia ako sluhovia Boží, ako poslovia Nebies človeku.

Najmä Sväté Písmo Starého zákona hovorí veľmi často o anjeloch a predstavuje nám ich v činnosti tak u Boha, ako aj u ľudí. Tí anjeli, ktorí sú určení k službe Bohu, klaňajú sa neustále svojmu Bohu a obklopujú jeho Boží trón, tí anjeli, ktorí sú určení na službu ľuďom, sprostredkujú styk medzi Nebom a Zemou.

R. Dacík OP – Pramene duchovného života

POČET A PODSTATA ANJELOV

Anjeli sú čisti duchovia, ktorí majú rozum a slobodnú vôľu, ale tela nemajú. Anjeli sú síce bytosti duchovné, ale zato prechodne môžu na seba prijať aj zdanlivé telo. Aj Písmo sväté nám rozpráva, že sa anjeli často zjavovali aj v ľudskom tele (napríklad Tobiášovi v podobe mládenca). O duchovnosti anjelov nám rozpráva sv. Pavol. (Žid 1, 14) Anjeli sú vznešenejšie bytosti ako ľudia, lebo majú väčšie vedomosti, väčšiu moc a dokonalejšiu vôľu ako ľudia. (Ž 8, 6; 1Pt 3, 22; Mt 24, 36)

Písmo sväté hovorí o tisícoch, ba až miliónoch anjelov, a pri narodení Kristom sa spomínajú celé zástupy vojska nebeského. (Lk 2, 13.)

Všetci anjeli nie sú rovnakí: je deväť zborov (chórov), tzn. stupňov anjelských. Sú napríklad anjeli, archanjeli, kniežatá, serafovia, cherubi atď. Niektorých anjelov Písmo sväté aj menuje: napríklad Michala – „knieža vojska nebeského“ (bojovníka proti neverným anjelom), Gabriela (zvestovateľa narodenia Kristovho a Jánovho), Rafaela (sprievodcu Tobiášovho). Vlastnosti jednotlivých zborov anjelských sú nám neznáme.

Katolícka vierouka

ANJELI A SVÄTÍ

V živote niektorých svätcov sa dočítame o mnohých krásnych dokladoch, ako žili spojení s anjelmi a čerpali z tohto spojenia silu pre svoj duchovný rast. Svätá Cecília sa dovoľáva svojho strážneho anjela a hľadá u neho útočisko, keď jej vnučujú manželstvo a jej panenstvo sa dostáva do nebezpečenstva. A anjel pomáha prosiacej deve, a tak čoskoro pristupuje ku korune panenstva ešte palma mučovníctva.

Svätá Františka Rímska hovorila takmer neustále so svojím strážnym anjelom, ktorého vídala po svojom boku, ako ju sprevádza. Chválil jej skutky, pokiaľ boli dobré, karhal a napomínal ju, pokiaľ poľavovala v horlivosti. Svätý Dalmácus Mo-

nerius, vzhľadom na svoje dôverné styky a časté rozhovory s anjelom strážnym, bol už počas svojho života nazývaný: *brat rozprávajúci sa s anjelmi*.

R. Dacík OP – Pramene duchovného života

POVINNOSTI ANJELOV

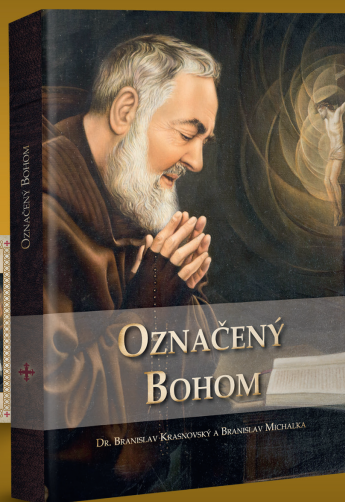
Týchto povinností je päťero. Prvou je ustavičné spievanie chvál a hymnov Bohu. Druhou povinnosťou anjelov je prednášať Bohu modlitby smrteľníkov a svojím príhovorom ich odporúčať. Tretia služba anjelov spočíva v tom, že sú posielaní ako vyslanci, aby oznamovali, čo chce oznámiť Boh. Štvrtou úlohou anjelov je ochrana ľudí, či už jednotlivcov alebo celého množstva. Poslednou povinnosťou anjelov je, aby boli tiež vojakmi a ozbrojenými veliteľmi pri vykonávaní pomsty na národoch a ľudoch.

Robert Bellarmin – O vystupovaní mysli k Bohu

PÁTER PIO | www.paterpio.sk OZNAČENÝ BOHOM

Podporte šírenie
úcty k sv. pátrovi Piovi

Nová kniha
+
darček
(voňavý ruženec)

SV. PÁTER PIO ORODUJ ZA SLOVENSKO!

PROSTREDNÍCTVOM MODLITBY ČLOVEK DOSTÁVA OD BOHA VŠETKO, O ČO PROSÍ

Tento článok je úryvkom nami vydanej knihy „Ruženec - záchrana pre svet“ brazílskeho autora A. Borelliho, ktorá prvýkrát vyšla v slovenskom jazyku v roku 2019.

Modlitba je povznesením duše k Bohu, aby mu vzdala česť, poďakovala za získané dobrodenia, získala odpustenie hriechov (je to *vynáhradná hodnota* modlitby) a poprosila ho o všetko, čo je nevyhnutné alebo užitočné pre nás alebo pre nášho blížneho (*odčisťujúca hodnota*).

Okrem toho má modlitba *hodnotu zásluhy*, to znamená, že jej účinkom sa stávame hodnými vynáhrady od Boha.

V skutočnosti človek modlitbou vďaka nekonečnému milosrdenstvu Boha a prisľúbeniam Ježiša Krista dostáva omnoho viac, ako si naozaj zaslúži. Vskutku, Kristus Pán pri mnohých príležitostiach konštatoval, že človek dostane *všetko*, o čo prosí v modlitbe:

„*Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám! Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvoria.*“ (Mt 7, 7–8)

„*A dostanete všetko, o čo budete s vierou prosiť v modlitbe.*“ (Mt 21, 22)

„*Ak ostanete vo mne a moje slová ostanejú vo vás, proste, o čo chcete, a splní sa vám to.*“ (Jn 15, 7)

„*Veru, veru, hovorím vám: Ak budete o niečo prosiť Otca v mojom mene, dá vám to. Doteraz ste o nič neprosili v mojom mene. Proste a dostanete, aby vaša radosť bola úplná.*“ (Jn 16, 23–24)

Preto sa tiež liturgické modlitby končia vždy formulou *Skrze Krista, nášho Pána*, čo znamená, že v jeho mene sa uskutočňuje naša modlitba k Nebeskému Otcovi.

Tieto prisľuby nemohli byť slávnostnejšie a kategorickejšie.

Na ich základe *modliaci sa získava všetko, o čo prosí*.

Je však potrebné, aby bola modlitba prednášaná za určitých podmienok:

a) s pokorou, lebo – ako hovorí apoštol svätý Jakub – „*Boh pyšným odporuje, ale pokorným dáva milosť*“ (Jak 4, 6);

b) s veľkou dôverou: „*Ale nech prosí s vierou, bez pochybovania. Lebo kto pochybuje, podobá sa morskej vlne, hnanej a zmietanej vetrom.*“ (Jk 1, 6);

c) s vytrvalosťou: „*Rozpovedal im podobnosť, ako sa treba stále modliť a nechabovať.*“ (Lk 18, 1)

Samozrejme to, o čo sa prosí, má byť priamo alebo nepriamo spojené s dobrom našej duše, lebo Boh nám nedáva dary nepotrebné alebo škodlivé pre našu spásu.

Keď sú splnené tieto podmienky, je dovolené, aby sme okrem duchovného dobra prosili aj o časné alebo materiálne dobro – zdravie, prácu, peniaze, úspešné absolvovanie skúšok, porozumenie v rodine, atď. – ak však nie sú v rozpore s katolíckou morálkou a prinášajú nám duchovný

úžitok. Keďže sa však môžeme mýliť v tom, či sú dané dobrá užitočné alebo vhodné, odporúča sa vždy našu prosbu podrobovať Božiemu súhlasu, aby sa všetko udialo v súlade s Božou vôľou.

A tak by sme pri modlitbe ruženca vždy mali formulovať, aspoň v myšlienkach, prosbu o konkrétnu milosť (môže byť viac ako jedna), ktorú chceme získať, aby sme tak využili celú jeho prosebnú silu.

(pokračovanie nabudúce)

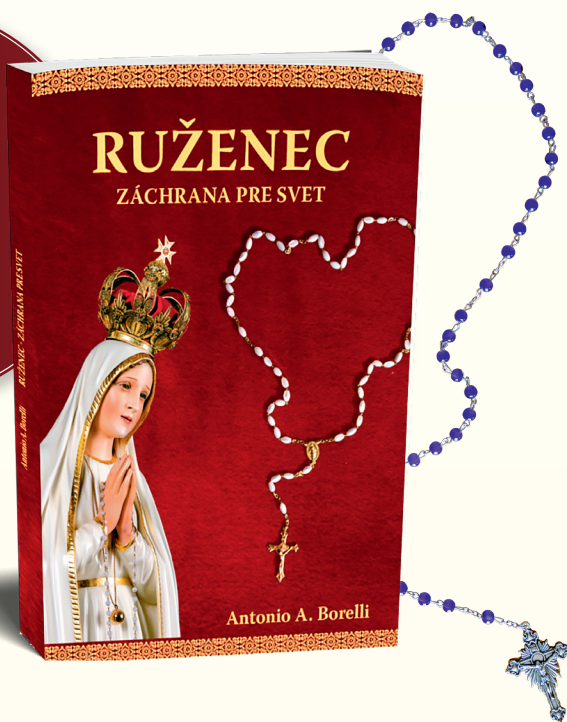
OBJEDNAŤ

web:

www.ruzenec.org

t. č.:

02 / 222 000 63
(po-pia 8.30-16.00 hod.)

MÁRIA JE TIEŽ MOJA MATKA

Milujete Božiu Matku? Šírte Jej poslanstvo! Prídajte sa ešte dnes do našej duchovnej rodiny. Veľkou výsadou účasti na Fatimskom apoštoláte je duchovná pomoc pre desaťtisíce katolíkov na Slovensku. Vďaka mesačným príspevkom Apoštolov, ako aj vďaka Vašej podpore, budú môcť naši krajanovia spoznať Fatimské poslanstvo a odpovedať na výzvy Najsvätejšej Panny Márie.

ZÍSKATE NIELEN DUCHOVNÉ VÝHODY:

1. Každý mesiac využijete privilegium svätej omše, ktorá bude slúžená na Vaše úmysly a za Vašich najbližších.
2. Dostanete každodennú modlitebnú podporu rehoľných sestier, ktoré veľkodušne súhlasili spojiť prosby a úmysly Apoštolov Fatimy so svojimi modlitbami. Pre tento účel stačí, ak nám napíšete svoje úmysly na nami zaslaný formulár.
3. Dostanete *Diplom Apoštola Fatimy*, ako prejav uznania za Vašu účasť v tejto kampani.
4. Dostanete nálepky s vyobrazením Panny Márie Fatimskej, ktoré sú už posvätené kňazom.
5. Po troch mesiacoch svojho členstva dostanete farebnú podobizeň Panny Márie Fatimskej – tej, ktorá zázračným spôsobom plakala v New Orleanse v roku 1972. Táto podobizeň bola vytlačená vo forme plagátu, špeciálne pre členov Fatimského Apoštolátu tak, aby mohol byť zarámovaný.
6. Šesťkrát ročne bezplatne získate dvojmesačník „*Spojenectvo s Máriou*“ s aktuálnymi informáciami o kampaniach a iniciatívach Nadácie Slovakia Christiana a tiež s materiálmi pre morálnu a náboženskú formáciu.
7. Po šiestich mesiacoch účasti v tomto apoštoláte dostanete posvätenú sošku Panny Márie Fatimskej.
8. Po jedenástich mesiacoch účasti v tomto apoštoláte dostanete odznak Apoštola Fatimy.
9. Po roku trvania Vášho členstva sa zapojíte do zberovania o niekoľkodňový pútnický zájazd do Fatimy.

Pridajte sa do našej
duchovnej rodiny!

**AKO APOŠTOLI FATIMY
môžete podporovať našu nadáciu**

- **modlitbou** – každodenne sa modlite ruženec alebo aspoň jedenkrát *Zdravas' Mária...* na úmysel všetkých členov *Fatimského Apoštolátu* a kampaní *Nadácie Slovakia Christiana*
- **a obetami** – za týmto účelom si dobrovoľne zvolte výšku mesačného milodaru

Staňte sa členmi Fatimského Apoštolátu už teraz!

VOLAJTE: 02/222 00 777 (po-pia 8.30-16.00 hod.)

NAPIŠTE: Fatimský Apoštolát, Nadácia Slovakia Christiana, Palackého 4, 811 02 Bratislava

POĎAKOVANIA A PROSBY

Alio člen Fatimského Apoštolátu chcem, aby moje poďakovania a prosby boli zahrnuté do úmyslov svätých omší, ktoré sa slávia každý mesiac za všetkých členov Apoštolátu a ich najbližších.

Fatimský Apoštolát

osloďte CO NAJVIŠŠI!

Desaťtisíce Slovákov
čakajú na Vašu duchovnú podporu

Vďaka Vašej pomoci im pošleme:
knižky, brožúry, časopisy a vzácne devocionálie,
ktoré môžu zmeniť ich život.

Vážená redakcia,

vždy sa veľmi teším, keď sa mi dostane do rúk časopis Spojenectvo s Máriou. Som už staršia a už takmer 10 rokov som vdova. Váš časopis vždy rada čítam a dávam ho čítať mojim priateľkám. Trápi ma, čo sa dnes na Slovensku deje, koľko ľudí je ľahostajných voči Pánu Bohu a k Panne Márii. Každý večer sa modliem svätý ruženec k Sedembolestnej Panne Márii nielen za svoju rodinu, ale aj za Vás. Budem Vás podporovať dokiaľ budem môcť, som veľmi rada, že môžem aspoň drobnou sumou a modlitbou pomáhať.

**Božena,
Hlohovec**

Vážená nadácia,

v úvode svojho listu Vás chcem všetkých čo najsrdečnejšie pozdraviť a popriať Vám veľa Božieho požehnanie v ďalšom živote. Držím Vám palce vo Vašom boji o presadzovanie a podporu kresťanských hodnôt. Veľmi si cením, že tento boj vediete, snažím sa Vás vo Vašom boji podporovať aj modlitbou a aj finančne. Som už dôchodca, nemám peňazí nazvyš, ale vždy niečo odložím, aby som mohol aj ja prispieť. Verím, že naše kresťanstvo na Slovensku sa bude rozvíjať a Milostivá Panna Mária, ktorá je patrónkou Slovenska bude nad naším Slovenskom držať svoju ochrannú ruku.

**So srdečným pozdravom Viliam,
Lučenec**

Pochválený buď Pán Ježiš Kristus,

chcem sa Vám poďakovať za Vašu prácu, ktorú robíte, ako píšete a snažíte sa, aby si ľudia našli cestu k Bohu. Takisto ďakujem za knižku o pátrovi Piovi, je to môj obľúbený svätec a mám veľmi rada aj film o pátrovi Piovi. Som šťastná, že sa už môže chodiť do kostola, viera v Boha znamená pre mňa cestu svetla a lásky. Ľudia, ktorí nepoznajú Boha ostávajú ochudobnení, treba sa za nich veľa modliť. Chcela by som, aby našli v sebe cestu k Bohu a pokoj duše a aby aj oni šírili okolo seba dobro.

**Anna,
Nitra**

Pochválený buď Pán Ježiš Kristus

sme už dôchodcovia a srdečne Vás aj s manželom pozdravujeme, sme nesmierne šťastní za Vašu obetavú prácu, ktorú vykonávate. Vždy sa tešíme na nové číslo časopisu Spojenectvo s Máriou. Časopis je veľmi pútavo napísaný a sme radi, že ho máme k dispozícii, rovnako ako Katolícke noviny, kde je však veľa rôznych článkov, ktoré nás až tak veľmi nezaujímajú. V Spojenectve s Máriou sú vždy veľmi zaujímavé články, ktoré sa nám páčia. Hneď sme si objednali knihu o pátrovi Piovi, ktorého si najprv požičala aj naša suseda a aj ona si potom knihu kúpila. Chceli by sme

Vám s manželom popriať veľa úspechov vo Vašej práci.

**Kveta a Ivan,
Žilina**

Vážený pán správca nadácie,

prijmite prosím môj srdečný pozdrav a poďakovanie za všetko čo robíte pre Slovensko. Som už dôchodca, ale vždy sa teším na nové číslo časopisu Spojenectvo s Máriou a takisto aj na dary, ktoré od Vás dostanem. Som Fatimský apoštol a veľmi ma trápi, že už Slováci neveria v Pána Boha tak, ako v minulosti. Narodil som sa v roku 1938, zažil som komunizmus a prenasledovanie kresťanstva, ale takéto útoky voči Pánu Bohu ako dnes, som ešte nezažil. Ľudia si nič nevážia, nechodia do kostola, žijú v hriechu a nechce sa im manuálne pracovať. Svet by mal ísť k lepšiemu, ale dnes ide k horšiemu, mladí myslia len na zábavu a Pána Boha v srdci nemajú. Treba sa veľmi modliť za naše Slovensko, lebo keď sa ľudia v srdci nezmenia, nečaká nás už nič dobré. Ja som vdovec, mám 82 rokov a nebudem tu už dlho na tejto Zemi, ale nechcel by som byť mladý v tejto dobe. My sme to mali síce ťažké, ale Pána Boha sme sa nikdy nevzdali a Pán Boh nám pomáhal.

**S pozdravom Vojtech,
Šurany**

Pochválený buď Pán Ježiš Kristus,

úvodom Vás všetkých pozdravujem a ďakujem Pánu Bohu, že mi poslal Váš časopis do rúk. Všetky čísla mám odložené, ďakujem aj za klúčenku Nehanbím sa za Ježiša aj za knihu o pátrovi Piovi, veľmi sa mi páči. Veľmi som túžila už dlho aj po relikvii pátra Pia a vďaka Vám som ju aj získala. Ďakujem, že obetujete sväté omše za dobrodincov a všetkých, čo podporujú duchovne obranu kresťanstva na Slovensku. Modlím sa za Vás a verím, že Vás bude Pán Boh žehnať na každom kroku. Musíme sa v týchto ťažkých dňoch veľa modliť, aby nám znovu nezavreli kostoly a aby nás tá pliaga koronavírusová obišla.

**Magdaléna,
Zvolen**

Redakčne krátené, celá mená autorov sú známe redakcii.

ADRESA REDAKCIE:
ul. Palackého 4
811 02 Bratislava
tel.: 02 / 222 000 63

E-MAIL

redakcia@spojenectvosmariou.sk

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/slovakia-christiana>

Vandal útočil na katolícky kostol vo Vajnorochoch

Začiatkom júna 2021 polícia zatkla vandala v bratislavskej mestskej časti Vajnory, kde muž začal rozbíjať interiér katolíckeho kostola. 43-ročný muž nezákonne vtrhol do uzamknutého kostola, kde začal rozbíjať všetko, čo mu prišlo pod ruku. Vráťane okien a sošky Panny Márie pred kostolom. Muž napadol aj kňaza, ktorý ho vyzýval, aby upustil od vandalstva. Našťastie kňaz neutrpel žiadne zranenia. Policajná hliadka vandala eskortovala na policajné oddelenie, muž policajtom tvrdil, že na mieste videl zlú nadprirodzenú bytosť. Na kostole vo Vajnorochoch spôsobil škodu vo výške 1000 eur. Proti mužovi sa začalo trestné stíhanie vo veci poškodzovania a znehodnocovania kultúrnej pamiatky.

V Šaštíne spadol strom na sochu Sedembolestnej Panny Márie

V Národnej svätyni, Bazilike Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne padol pri veternej smršti v júni 2021 strom na sochu Panny Márie a sochu poškodil. Viacerí tradične orientovaní kresťania v tom vidia symboliku, podľa nich sa ľudia vzdialili od Boha

Foto: [facebook.com/Martin Šafárik](https://www.facebook.com/Martin.Safarik)

a žijú v hriechu. Mnohí dokonca tvrdia, že to je trest za to, že sme začali prijímať Eucharistiu do rúk, pretože Eucharistiu by sme mali prijímať do úst a pokľaciačky.

Iní, liberálni kresťania zase tvrdia, že v páde stromu na sochu Panny Márie netreba vidieť žiadnu drámu, žiaden Boží trest a ani prejav Božieho hnevu. Liberáli odmietajú „neustále prejavy prenasledovania, šíriaceho sa zla, temnoty a prežívanie viery v kríci a smútku“, ktorými podľa ich slov trpia tradiční katolíci. Vieru podľa nich treba prežívať v radosti, veď Pán Boh je milostivý a všetci ľudia budú spasení. Čo sa týka zničenia sochy Panny Márie, treba len osloviť šikovného reštaurátora, zložiť sa na opravu sochy, čo zvládnu v Šaštíne bez väčších problémov. Bez ohľadu na postoje liberálov a tradičných katolíkov k pádu stromu na sochu Panny Márie v Šaštíne je však potrebné, aby sme my veriaci zvýšili intenzitu modlitby k Panne Márii, pretože modlitba je cenným Božím darom, ktorý sme získali v boji proti zlu, pretože peкло existuje a na rozdiel od predstavy kresťanských liberálov, nie je prázdne.

Biskupi sa modlili pred potratovou klinikou

Pred niekoľkými dňami dvaja rímskokatolícki biskupi – arcibiskup metropolita Lvova Mieczysław Mokrzycki a pomocný biskup Lvovskej arcidiecézy Edward Kawa – pricestovali do Ivano-Frankivska, konkrétne na gynekologické oddelenie mestskej nemocnice, kde sa vykonávajú potraty. Hierarchovia si so sebou vzali obraz Matky Božej z Guadalupe, ktorá je pat-

rónkou boja za život nenarodených. Postavili sa pred vchod a spolu so skupinou veriacich sa hodinu modlili, aby zachránili deti, ktorých existenciu ohrozoval potrat. Večer v ten istý deň sa v kontajneri neďaleko nemocnice našlo opustené novorodeniatko. Nemluvňa sa podarilo zachrániť.

Zdalo by sa, že medzi týmito dvoma udalosťami nie je nijaká súvislosť, ale katolíci v Ivano-Frankivsku uvažujú inak. Nemajú to stopercentne dokázané, ale vo svetle viery je im vec jasná. Možno je to príklad pre ostatných biskupov na svete, ktorí majú stáť v prvej línii so svojimi veriacimi.

Rakúska diecéza sa pripojila k LGBT kampani

Rakúska katolícka diecéza v Innsbrucku sa od 30. mája do 2. júna pripojila k homosexuálnej propagandistickej kampani s názvom *Kreuz und Queer*. Výraz „*queer*“ sa používa v slangu homosexuálnej ideológie, ako označenie pre niektoré prvky homosexuálneho aktivizmu. Podujatie zorganizovali: *Fakulta katolíckej teológie* na univerzite v Innsbrucku, *Diecézna pracovná skupina pre pastoraáciu homosexuálov* (DAHOP) a *Tirolská homosexuálna iniciatíva* (HOSI).

Súčastou akcie bola napríklad aj spoločná „*modlitba za hrdosť*“, ktorú zorganizovali v jednom z cirkevných zdravotníckych zariadení, či školenie na tému „*Dať priestor rozmanitosti – vytváranie rodovej identity mladých ľudí na školách*.“ Nechýbal ani workshop s názvom „*Muža a ženu ich stvoril?*“, ktorý už v názve spochybňoval základné pravdy obsiahnuté vo Svätom Písme. Logom celej akcie bol kríž,

ktorý sa spája s dúhovou zástavou.

Americká ambasáda vyvesila pri Vatikáne dúhovú zástavu

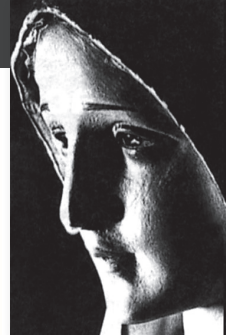
Americká ambasáda pri Vatikáne vystavila na svojom priečelí veľkú dúhovú vlajku a nezabudla sa s tým pochváliť na svojich sociálnych sieťach. Na Twitteri publikovala fotku pestrofarebnej vlajky – symbolu hnutia LGBT – a k nej pridala nasledujúci text:

„*Americká ambasáda pri Svätej stolici oslavuje mesiac hrdosti s hrdou vlajkou vystavenou počas mesiaca júna. Spojené Štáty rešpektujú dôstojnosť a rovnosť LGBTQI+ ľudí. Práva LGBTQI+ sú ľudskými právami.*“

Vyvesenie dúhovej vlajky môže reprezentovať aj skrytú americkú angažovanosť v presadzovaní „práv LGBT“ aj priamo na pôde Vatikánu, či v katolíckej Cirkvi ako takej. Homosexualita je, samozrejme, u katolíkov považovaná za smrteľný hriech a niekedy je tiež nazývaná „*sodomským hriechom*“.

Spracoval BK

Prosíme o modlitbu „Otče náš“ a „Zdravas, Mária...“ na úmysel odčinenia za každý pohoršujúci a urážlivý čin voči Pánovi Ježišovi a jeho Matke a tiež za prenasledovaných kresťanov.

Kláštor pod Znievom

Dnes by sme vám radi predstavili pútnické miesto Kláštor pod Znievom, ležiace v malebnom prostredí Malej Fatry, pod vrcholkom Znieva.

V Kláštore pod Znievom sa nachádzajú až tri krásne lokality, ktoré učarujú každému svojou krásou. Areál Kalvárie, spoločne s jednolodovým Kostolom sv. Kríža, vznikol v roku 1728. Chrámu domi-

nuje oltár z 18. storočia s motívom ukladania nášho pána Ježiša Krista do hrobu. V strede oltára je umiestnená Pieta, v pozadí majestátne tróni Kríž. Po stranách oltára sú sochy sv. Jána Evanjelistu, Najsvätejšej Panny Márie, sv. Barbory a sv. Kataríny. V kostole sa nachádzajú aj štyri veľké obrazy Krížovej cesty od známeho umelca Jozefa Božeticha Klemensa, ktoré maliar namaloval v roku 1877. Celý areál Kalvárie s Kostolom sv. Kríža býva cieľom hlavnej púte na sviatok Povýšenia Kríža s procesiou z farského Kostola sv. Mikuláša. Kalváriu vybudovali miestni jezuiti, v roku 1828 nechal celý komplex opraviť známy biskup Jozef Kluch.

Okrem spomenutého Kostola sv. Kríža a Kalvárie stojí určite za pozretie a návštevu aj kostol a kláštor bývalej premonštrátskej prepozitúry. Kláštor a kostol vznikli pravdepodobne v 13. storočí, obe stavby boli niekoľkokrát upravované a prestavované.

Premonštrátsky kostol Narodenia Panny Márie je ranogotická jednolodová stavba. Okolo roku 1520 bol kostol po prvýkrát výraznejšie prestavaný, veža zmenila svoju podobu v roku 1826 (klasicizmus). Na oltári sa nachádza obraz Blahoslavenej Panny Márie zo 17. storočia, kazateľnica je baroková, časti kostola nesú renesančný a stredoveký

charakter (sanktuárium, lavabo, ranogotická svätenička...). V kostole sa nachádza 15 malieb Krista a apoštolov.

Tretou krásnou katolíckou pamiatkou je rímskokatolícky Kostol sv. Mikuláša. Ide o jednolodovú ranogotickú stavbu, ktorá vznikla okolo roku 1260. Po roku 1520 sa Kostola sv. Mikuláša na niekoľko desa-

ročí nezákonne zmocnili protestanti, v roku 1586 sa však Kostol sv. Mikuláša právoplatne vrátil späť do katolíckych rúk. Kostol zasiahol ničivý požiar v prvých desaťročiach 18. storočia, preto prešiel barokovou prestavbou v rokoch 1728 – 1733. Hlavný barokový oltár biskupa sv. Mikuláša udivuje svojou krásou, z gotických detailov sa v kostole zachovali ranogotická kamenná krstiteľnica z druhej polovice 13. storočia, oblúkový portál do sakristie a gotické dvere medzi svätyňou a sakristiou, drevené s celoplošným oplechovaním z druhej polovice 13. storočia.

